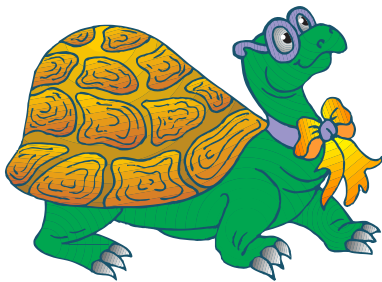

הצב והסתו/יעל סתת ©

הבקר בשביל פגשתי צב -
"לאן אתה צועד לך עכשיו?"
"הולך אני לפגוש את הסתו -
לראות כמו עיני את פריחת החצב;
את העץ הנשיר המשיר את עליו -
שלב אחר שלב..."

והעץ נעצב,
בסבלנות אין קץ, מחכה לחבריו,
שישובו אליו...
שיטפסו עליו...
שישבו לנוח תחתיו...

נמלה עמלה עם עלה של שלכת על הגב
לידו עוברת - בין טפות של יורה ללבן של עב...
ורוח נושבת, כדרך אגב;
שורקת: "הגעתי! מישהו לפני קבר נשב!?"

חלזון דביק ושובב
ציר לעצמו יפי של קו -
סביב העץ רקד וסבב,
חסידה מנקרת רדפה אחריו,
עם נחליאלי קפצן, ארף זנב...

השמש הקשיבה - זרחה משמחה
ואת אפר הסתו לזהב הפכה...